

Instiuția Publică Gimnaziul „Vitalie Ceban”,

satul Alexăndreni, r-nul Sîngerei

Revista școlară **„Petale din suflet”**

din ianuarie – februarie 2025

Colegiul de redacție al revistei noastre

1. Cojocaru Emilia-elevă a clasei a IX-a
2. Vdovii Ariadna-elevă a clasei a IX-a
3. Leu Vadim – elev al clasei a IX-a
4. Pascaru Irina- elevă a clasei a IX-a
5. Voloșin Elena- elevă a clasei a IX-a
6. Romanova Aliona -profesoară de limbă și literatură română
7. Pîslaru Mariana-profesoară de limbă și literatură română
8. Cobîlaș Lidia- profesoară de informatică

Periodicitatea revistei: o dată în 2 luni

Profesor responsabil de revistă: **Pîslaru Mariana**

Crăciunul în alte țări

Multe țări sărbătoresc Crăciunul, însă fiecare dintre ele are propriile tradiții și obiceiuri. Diferențele dintre acestea sunt menite să contureze credințele și cultura popoarelor, fiind an de an un prilej de bucurie.

Franța, Marea Britanie, Australia, Japonia, Italia și Norvegia – deși extrem de diferite, toate aceste țări promovează aceleași valori: un sentiment de fericire și de căldură, bucuria de a dăru și importanța familiei.

Franța

În Franța, sărbătoarea este denumită „Noël”, ce provine din expresia „les bonnes nouvelles”, tradusă ca „veștile cele bune”.

La fel ca în România, și în Franța este pus accentul pe unitatea familiei, iar Crăciunul reprezintă un prilej grozav pentru ca întreaga familie să se întâlnească la masă. Pe 25 decembrie, toți se strâng în jurul bradului și deschid cadourile pe care „Père Noël” (*Tatăl Crăciun*) le-a lăsat pentru fiecare.

Printre cele mai cunoscute deserturi tradiționale ale francezilor, „bûche de Noël” (*buturuga de Crăciun*) este cel mai răspândit, fiind o ruladă de ciocolată și castane, în formă de buștean. Acest desert vine de la o tradiție mai veche, când aceștia obișnuiau să aducă în casă un buștean, să îl pună pe foc și să îl lase să ardă până la Anul Nou. Cu trecerea timpului, s-a transformat într-o prăjitură interesantă.

După cina de Crăciun, familia obișnuiește să lase mâncăruri pe masă și să aprindă o lumânare, în cazul în care Maica Domnului ar dori să le intre în casă.

Marea Britanie

În Anglia, Crăciunul a început să fie sărbătorit din jurul anului 596 e.n., atunci când anglo-saxonii au luat contactul cu creștinismul.

Bradul de Crăciun a fost introdus de prințul Albert, în jurul anului 1840. Foarte interesant este faptul că, pentru a le mulțumi pentru ajutorul oferit în cel de-al Doilea Război Mondial, Norvegia oferă Marii Britanii un brad de Crăciun, în fiecare an, încă din 1947. Acest brad este poziționat în Trafalgar Square, în Londra.

Una dintre cele mai cunoscute tradiții pe care oamenii din Marea Britanie o urmează este că aceștia își împart felicitări. Fie că vorbim despre locul de muncă, școală, în familie sau între prieteni, acest obicei este nelipsit.

Casele sunt decorate cu bradul de Crăciun, lângă șemineu sunt atârnați ciorapi, iar întreaga atmosferă este plină de magie. Pe 25 decembrie, copiii desfac darurile aduse de „Santa Claus”, iar la prânz aceștia iau masa în familie. Primul lucru pe care ei îl fac la masă este să deschidă „Christmas cracker” (*pocnitoare de Crăciun*), ce constă într-un tub din hârtie, ce face un sunet puternic atunci când capetele sunt trase. Acesta conține în general o ghicitoare, mici obiecte și o coroniță de hârtie ce trebuie purtată pe parcursul mesei.

Una dintre cele mai cunoscute feluri de mâncare este „Christmas pudding” (*budinca de Crăciun*). Iată mai jos un material video grozav ce explică mai multe despre acest desert delicios! Astfel, micuții pot observa faptul că, la fel ca în România, Crăciunul în alte țări este reprezentat tot prin preparate interesante și gustoase.

Australia

Fiind situată în cealaltă emisferă a Pământului, pe data de 25 decembrie în Australia este... vară. Însă, acest lucru nu îi împiedică să se bucure din plin de această sărbătoare magică. Aceștia își decorează casele, folosind becuțe, brad de Crăciun și coronițe specifice.

Adesea, ei organizează petreceri în aer liber, de tip picnic, alături de familie și de prieteni. Copiii primesc și ei cadouri de la Moș Crăciun, fiind cu atât mai bucuroși că acest lucru are loc în timpul vacanței lor de vară.

Japonia

În japoneză, urarea „Crăciun fericit” este „Meri Kurisumasu!”. Chiar dacă în Japonia Crăciunul nu este o sărbătoare religioasă, aceștia au adoptat-o, fiind un motiv de bucurie, o zi în care oferă și primesc daruri și împrăștie fericirea. Aceștia au adoptat și ideea de Moș Crăciun, ce poartă denumirea de „Santa-san” (*domnul Crăciun*).

Aici, Crăciunul este văzut și ca o sărbătoare romantică, așa cum este Valentine's Day sau ziua de Dragobete în România. În plus, aceștia mănâncă tort, numit „Kurisumasu keiki”, confecționat din blat pufos, căpșune și frișcă.

Foarte interesant este faptul că mâncarea lor „tradițională” de Crăciun este puiul prăjit, cumpărat de la fast-food; un obicei ce ține încă din 1974.

Italia

Pomul de Crăciun a devenit o tradiție încă din secolul al XIX-lea, când Regina Margherita de Savoia a împodobit unul în Palazzo del Quirinale, din Roma. De atunci, această tradiție nu lipsește din casele italienilor. Minunata atmosferă a Crăciunului începe pe 8 decembrie, atunci când, conform obiceiurilor, bradul de Crăciun trebuie împodobit. Pomii vor fi ținută împodobiți până pe 6 ianuarie.

Pe 25 decembrie, Rai, televiziunea publică din țară, transmite slujba de la Vatican.

Chiar dacă și la ei „Babbo Natale” (*Moș Crăciun*) aduce cadouri copiilor în ziua de Crăciun, cel mai adesea darurile sunt aduse de „La Befana”, ce întruchipează o vrăjitoare bună. Aceasta aduce cadouri pe 6 ianuarie, de Ziua Epifaniei.

În ceea ce privește masa de Crăciun, locuitorii Italiei sunt împărțiți în două categorii: cei ce preferă să ia cina împreună pe data de 24 decembrie și cei care se întâlnesc pentru prânz, pe 25 decembrie. Referitor la bucatele pregătite pentru Crăciun, chiar și acestea diferă foarte mult în funcție de regiune. Însă, o constantă pentru toate mesele tradiționale este desertul „panettone”, un tip de cozonac.

Norvegia

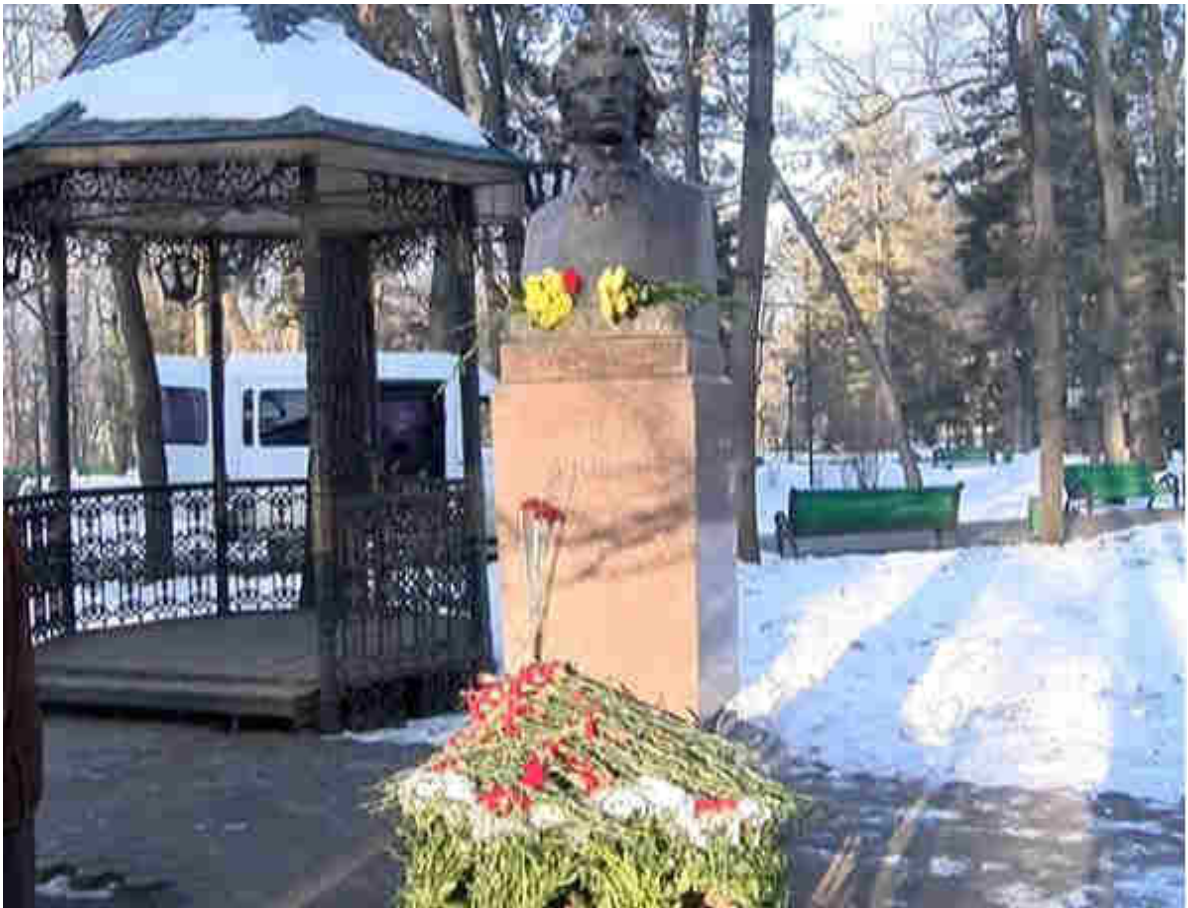
În Norvegia, bradul de Crăciun este decorat pe 23 decembrie, ceea ce ei numesc „Micul Ajun”. În această zi, întreaga casă este curățată, decorată și pregătită pentru zilele următoare. În general, familiile se reunesc în Ajun, pe 24 decembrie, când iau masa împreună și despachetează cadourile primite. Darurile sunt aduse de Moș Crăciun, numit „Julenissen”, dar și de gnomi ce au denumirea de „nisse”.

Mihai Eminescu – stea mereu incandescentă a neamului

Din genialele spuse ale poetului: Nu putem porunci timpului să stea pe loc, nici putem face ca evenimentele să încremenească cel puțin, câteva ceasuri împrejur-ne, ca să le putem fotografia, căci ele-și urmează cursul lor neconținut, puțin păsându-le dacă ne dor sau ne bucură. În zadar minutarul ceasornicului ar sta pe loc: timpul curge alături de el, și numai omul, având în față ziua de azi, eternul prezent, pune pietre de hotare între lucrări ce au trecut pentru totdeauna și fixează pe orizontul negru al viitorului dorințele sale ca ținte luminoase, uneori de-a pururea neajunse (Mihai Eminescu).

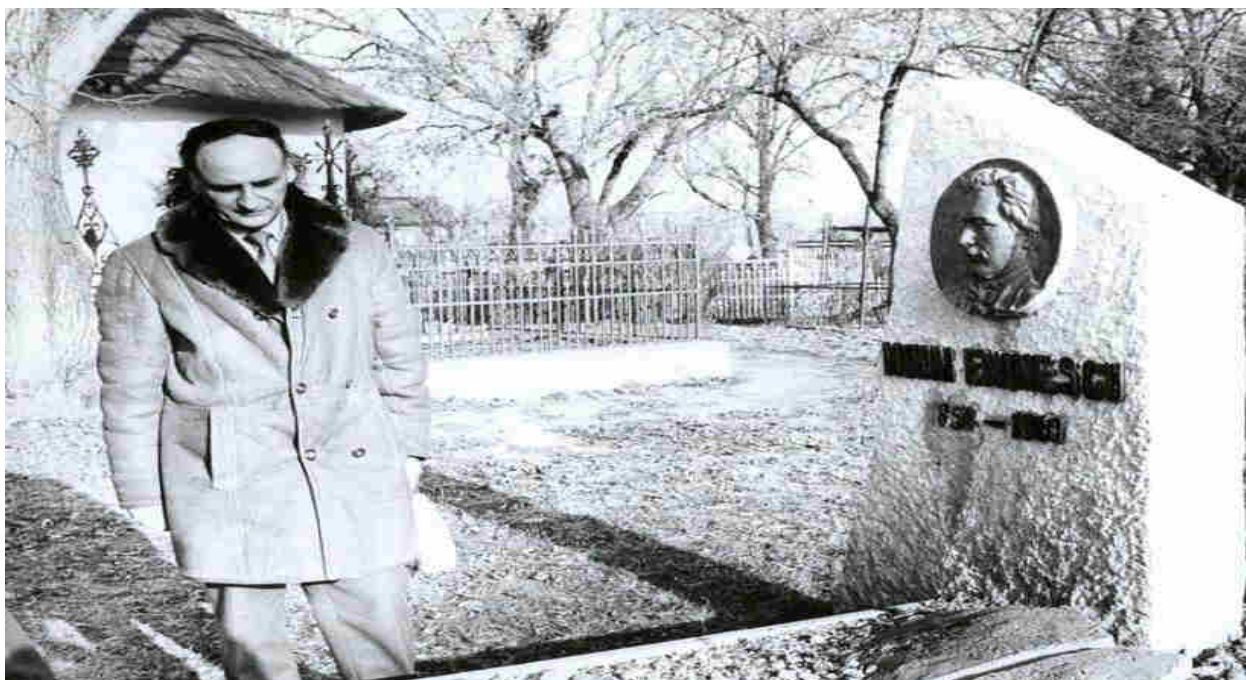
Timpul trece nemilos, neîndurător de iute și ireversibil. Cu toate acestea sunt nume, care rămân veșnic în timp, trăind în amintirea semenilor, prin ceea ce au creat și au lăsat posterității. Mihai Eminescu – cel mai Mare Poet – Om – Cetățean, cel care a devenit în timp „Luceafăr” ce sclipește-n veșnicie, călăuză ce veghează și luminează destinul neamului său, lăsând „ținte luminoase”, neatinse încă de nimeni.

Oameni talentați sunt mulți, dar valoroși mai puțini..., spune poeta Lidia Grosu... Eminescu este valorosul și talentatul cu a sa lume de geniu atotcuprinzătoare... Cu certitudine, Timpul este cel mai înțelept, incoruptibil și neîndurător de exigent. El face adevărata selecție a valorilor, iar evenimentele ce se perindă an de an atestă valoarea incontestabilă a operei eminesciene și a spiritului universal – Eminescu.

Destinul fatal al lui Grigore Vieru

Grigore Vieru a dispărut. Fizic. Spiritul și opera sa însă rămân. Cel supranumit "Poet pe Golgota Basarabiei" își va găsi odihna pe veci în Cimitirul Central din Chișinău. Va fi înmormântat mâine, în jurul orei prânzului. Ar fi împlinit, la 14 februarie, 74 de ani.

Grigore Vieru 14 februarie 1935 – 18 ianuarie 2009

E frig în sufletul familiei sale, în sufletele celor doi fii, în sufletele prietenilor, ale celor care l-au cunoscut sau au îndrăgit poezia lui Grigore Vieru. S-a creat un vid rece la aflarea tristei vești că poetul nu mai este. După ce a apus ziua în care l-a comemorat pe Mihai Eminescu, destinul i-a fost fatal pe o margine de drum. A suportat multe "dureri", a suportat și încercările Morții de a-l lua cu sine, el însă a sfidat-o de fiecare dată. Acum nu a mai putut. Moartea l-a învins.

Poezia mi-e lumina

de Ignat Andreea, clasa a VII-a

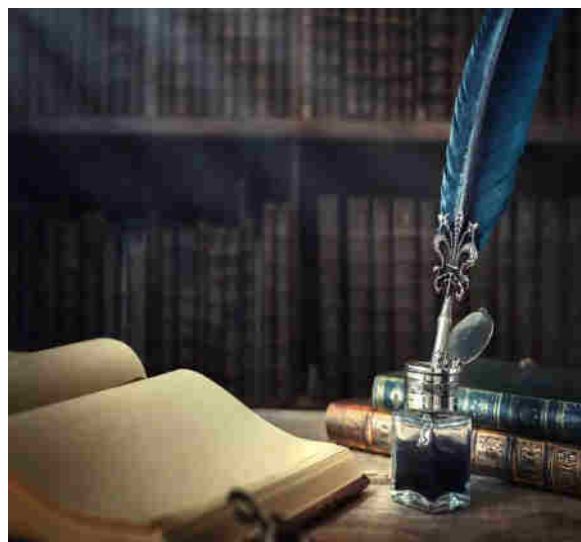
Sunt gingașa ființă ce iubește să scrie,
Cuvinte delicate, ca fluturii în zbor,
Pe pagini albe dansează o magie,
În inima-mi se-nalță un vers plin de dor.

Sub ceruri înstelate, cu luna ca martor,
Îmi pictez emoțiile, în rime mă pierd,
Fiecare cuvânt e un strop de mister,
O lume de visuri, în care mă ard.

Caut inspirația în vântul ce trece,
În florile fragede ce-mi șoptesc povești,
Poezia-mi dă aripi, în zboru-mi dulce,
O simfonie vibrantă, cu acorduri cerești.

Îmi pun inima-n rime, în fiecare strofă,
Despre clipe de iubire și doruri ascunse,
Când scriu, totul prinde o formă plină,
Un dans al cuvintelor, cu valuri spumoase.

Sunt gingașa ființă, cu suflet de poet,
În versuri îmi găsesc liniștea și visele,
Poezia-mi e casa, un loc perfect,
Aici, în rimele mele, mă simt ca stelele.

Vocea generației

de Ignat Andreea, cl. a VII-a

Nu există cineva să nu fi scris o poezie,
Când inima-i bate de dor pentru țară,
În cuvinte se-nalță, ca-n vântul ce știe,
Să strige iubirea de glie, cu forță.

Pe câmpuri de aur, sub ceruri senine,
Se scriu versuri vechi, cu umbletul istoriei,
Fiecare luptă, o luptă divină,
În rime se-mpletesc faptele-n memorie.

În zorii de zi, când răsare speranța,
Se ridică vocea din toate colțurile,
Un imn pentru cei care-nfruntă cu avianță,
Pământul ce-i iubește, în zâmbete și urme.

Fiecare cetățean poartă-n suflet un vis,
O poveste a gloriei, cu doruri aprinse,
Prin versuri se-nalță, ca un steag în abis,
Unitate și credință, în vremuri de crize.

Astfel, nu există om să nu fi scris vreodată,
O poezie ce leagă, un ținut și o soartă,
În inimile noastre, e un legământ sfânt,
Patriotismul vieții, cu versuri ne încânt.

Creatorii poeziei

de Ignat Andreea, cl. a VII-a

E oare om să nu fi scris vreo poezie?
Chiar și gânduri simple, în umbra zilei,
Se împletesc în versuri, ca o melodie,
În inimi răsună, cu ecouri blânde.

Fie că-i vorba de dor sau de fericire,
Cuvinte ce dansează, în noapte sau zori,
Își găsesc locul, ca un strop de miere,
În sufletele noastre, ca adieri de flori.

Uneori, în tăcere, se nasc confuzii,
Versurile ne ajută să ne regăsim,
Și chiar durerea, în rime se ușurează,
Se transformă-n artă, într-un vis sublim.

Un simplu zâmbet, o lacrimă pe foaie,
Orice clipă trăită poate fi un poem,
Fiecare om poartă în sine o ploaie,
De cuvinte neștiute, ca un veșnic semn.

Așa că nu-i om să nu fi scris vreodată,
În inima fiecăruia, o poezie așteaptă,
Cu versuri ce strigă cu doruri ascunse,
Poezia ne unește, ne dă viață, ne înfruntă

Omagiatele lunilor
Januarie - Februarie

Sincere felicitări

pentru doamna Cărbune Angela (născută pe 18 ianuarie) și pentru doamna Oboroc Violeta (născută pe 24 februarie). Ne face o deosebită plăcere să vă transmitem , cu prilejul zilei de naștere, urări călduroase de sănătate, liniște sufletească și bucurie. Vă dorim ca

ceea ce e frumos în visele dumneavoastră să devină realitate, iar ceea ce e impecabil în gândul

dumneavoastră să completeze acele vise!

Vă dorim să purtați și în continuare cu cinste și demnitate onorificul titlu de semănător al Cunoștințelor, Frumosului și Binelui!

La mulți, mulți ani!

